

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei per a la internalització del transport sanitari

202-00018/13

PRESENTACIÓ: GP CUP-NCG

Reg. 11194 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 20.07.2021

A la Mesa del Parlament

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu, Laia Estrada Cañón, diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei per a la internalització del transport sanitari

Exposició de motius

I

Els serveis públics i per tant el sector públic català és l'eix vertebrador perquè qualsevol societat pugui tenir una actuació positiva en relació a remoure els obstacles que suposa una realitat socioeconòmica profundament desigual i que moltes vegades expressa discriminacions.

La sanitat i tantes altres expressions dels serveis públics a la societat no es poden entendre sense l'impuls del poder públic. El transport sanitari es transforma en moltes ocasions en la primera porta d'entrada del sistema sanitari. Per tant, un transport sanitari públic, universal i gratuït és un element determinant per una sanitat pública de qualitat.

També el sector públic és un motor econòmic i social fonamental tant directe com indirecte. Segurament l'expressió de la Crisi de la Covid-19 ha fet veure de la manera més crua la importància dels serveis públics i la necessitat que tinguem un sector públic català fort.

Si hi ha una peça clau o essencial als serveis públics aquesta és la dels treballadors i les treballadores que en formen part. No hi ha sector públic català sense treballadors i treballadores i, difícilment, hi pot haver un sector públic de qualitat en base a treballadors i treballadores precàries.

El model de gestió coordinat pel Servei d'Emergències Mèdiques, SA (SEM, SA), superant l'anterior realitat en la qual el Transport Sanitari no Urgent era coordinat pel Servei Català de la Salut (Catsalut) però no l'urgent, no ha estat un problema sinó un encert.

El que sí que ha estat un fracàs ha estat el model de gestió per empreses privades del transport sanitari urgent i no urgent. Sens dubte són diferents les perspectives que ens porten a veure una realitat de model de gestió insuficient, ineficient i perjudicial per usuàries i treballadores.

Hem pogut veure com el servei com a tal s'ha desenvolupat per la majoria de les empreses incomplint els plecs i el contracte que els atribuïa la gestió. Aquesta caracterització s'expressa quantitativament després d'analitzar les dades del Departament de Salut: increment d'un 78% de les reclamacions d'usuàries, manca de coordinació entre unitats centrals i territori, empitjorament del sistema d'assistència, envelliment de la flota de vehicles i mala gestió de les rutes programades. Si a això, a la vegada, també hi afegim el reconeixement que fa el Departament de Salut sobre les penalitats imposades a les empreses adjudicatàries tindríem, simplement per un període

que va des del final del 2015 fins al final de 2018, vuitanta-vuit penalitats derivades de seixanta-set expedients, per un valor d'1.073.264,00 euros i el que això arriba a significar respecte el grau d'incompliments. Hauríem de tenir clar que aquests no són tots els incompliments sinó la suma dels que s'han derivat actuacions per part del Departament de Salut, perquè les irregularitats han estat i són moltes més. I quan parlem d'irregularitats ens referim a insuficiències i ineficiències en el servei públic de transport sanitari gestionat per empreses privades que repercuteixen o poden repercutir en la salut de les persones i el funcionament del sistema sanitari públic.

Hem de parlar també d'un alt de nivell d'inequitat de la prestació del servei si fem la comparativa entre diferents territoris de Catalunya. Això ha estat especialment profund en la prestació del servei a les Terres de l'Ebre, en alguns supòsits arribant a donar-ser el servei per part de taxis i d'altres per insuficiència del servei que ha tingut lloc en aquest territori per part de les empreses que gestionen el mateix.

Pel que fa a les condicions laborals dels treballadors i les treballadores que pres-ten el servei s'ha desenvolupat una realitat de baixos salaris, ritmes de treball no desitjables i incompliment de la normativa laboral. Aquestes circumstàncies han obligat els sindicats a convocar diferents vagues davant els múltiples incompliments i les insuportables condicions laborals. Hem d'agrair als treballadors i les treballadores que, més enllà dels incompliments empresarials, ells i elles han desenvolupat el servei públic amb la màxima professionalitat.

II

Aquesta realitat del sector del transport sanitari públic urgent i no urgent ha comportat que les dues darreres legislatures s'hagi preguntat i interpellat al Govern, Departament i Consellera sobre la situació del mateix, a la vegada que s'hagin debatut i aprovat diferents Propostes de Resolucions i Mocions.

Concretament la Moció 17/XI sobre el transport públic i l'atenció de les urgències i emergències mèdiques, i la Resolució 285/XI sobre les actuacions per a un nou model de gestió del Sistema d'Emergències Mèdiques, on s'insta el Govern a avançar cap a la gestió, titularitat i provisió públiques del transport sanitari.

També l'any 2019 el Parlament de Catalunya va aprovar la Moció 82/XII a la qual hi ha un punt on diu que s'ha de preparar el procés d'internalització de la gestió dels serveis de prestació del transport sanitari i que una vegada finalitzades les adjudicacions actuals, s'ha d'iniciar, si no s'ha fet efectiu abans, la gestió i la provisió pública.

Per tant l'objecte central de la present llei ja ha estat aprovat al Parlament de Catalunya a la referida Moció: «b) Preparar el procés d'internalització de la gestió dels serveis de prestació del transport sanitari de Catalunya. Una vegada finalitzades les adjudicacions actuals s'ha d'iniciar, si no s'ha fet efectiu abans, la gestió i la provisió pública.» Així fins i tot al Parlament de Catalunya s'ha acordat que la gestió privada, indirecte, ha de finalitzar i passar a gestió i provisió pública.

L'article 19 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, estableix la prestació de transport sanitari i preveu que es faciliti d'acord amb les normes que s'estableixin per a les administracions sanitàries competents.

El Reial decret 1030/2006, de 15 de setembre, estableix la Cartera de serveis comuns del Sistema Nacional de Salut i el procediment per a la seva actualització, preveu en l'annex VIII la prestació de transport sanitari.

El transport sanitari és una prestació que s'ha de dur a terme de forma coordinada i integrada amb el funcionament del sistema sanitari. El transport sanitari s'ha de portar a terme mitjançant els procediments i protocols que garanteixin la correcta ordenació de la demanda, idònia utilització dels recursos, respecte al principi d'igualtat en l'accés i l'ús adequat i responsable, i la no utilització abusiva o desviada.

Sense perjudici del que preveu la Cartera de serveis comuns de transport sanitari pel que fa al transport sanitari no assistit i al transport sanitari assistit, a l'efecte de l'accés a la prestació del transport sanitari en l'àmbit del Catsalut, el transport sanitari es classifica en Transport sanitari urgent i Transport sanitari no urgent.

En data 3 de febrer de 2014 es va formalitzar un encàrrec de gestió del Catsbyut a l'empresa pública SEM, SA amb l'objecte de portar a terme la gestió, la coordinació, el control i el seguiment del servei del transport sanitari a Catalunya. L'empresa pública SEM, SA, és mitjà propi instrumental. Catsbyut i SEM, SA van subscriure el corresponent encàrrec de gestió, pel qual el primer encarrega al segon la gestió íntegra del servei públic de transport sanitari a Catalunya, així com el control de la gestió dels contractes. A aquest encàrrec de gestió es va subscriure una addenda entre el Catsbyut i SEM, SA, en data 14 d'abril de 2015, referent al seguiment de la facturació i a l'abonament de la prestació dels serveis, prorrogada en data 31 de desembre de 2015.

Els darrers anys es van subscriure contractes entre el Catsbyut, SEM, SA, i mercantils privades, per la realització de la gestió de serveis de transport sanitari en la modalitat urgent i no urgent a Catalunya.

Són tots aquests elements als que hem fet referència, la voluntat d'exercir expressions de sobirania i la necessària aposta per la millora dels servei públic de transport sanitari el que porta a l'objecte de la present llei: la internalització del transport sanitari de Catalunya en modalitat urgent i no urgent del qual l'empresa pública SEM, SA té l'encàrrec del Catsbyut per dur a terme la gestió, la coordinació, el control i el seguiment i que es gestiona de manera indirecta a través d'empreses privades.

III

Amb la finalització dels contractes de gestió de serveis del transport sanitari urgent i no urgent que fins ara es realitzava per empreses privades les referides activitats passaran a ser gestionades per la societat de caràcter mercantil SEM, SA.

Si bé amb la finalització dels contractes de gestió l'activitat passarà a realitzar-se pel SEM, SA tampoc es prorrogarà cap contracte. El no prorrogar cap dels contractes de gestió de serveis de transport sanitari urgent o no urgent no suposa l'obligació legal de realitzar informes sobre interès públic o eficiència o eficàcia. Encara que els informes no són legalment obligatoris en aquests supòsits, al no trobar-nos davant rescats sinó reversió, amb l'objectiu d'aportar més transparència al procés l'ens de l'Administració titular del servei públic de transport sanitari els realitzarà.

La norma recupera la gestió pública amb la finalització dels contractes de gestió privada, no estem davant d'un rescat encara així aquesta llei també vol donar màxima seguretat jurídica a diferents aspectes que poden generar discussió derivats del procés d'internalització.

En primer lloc, pel que fa al que és l'essència del servei, els treballadors i les treballadores. Els i les mateixes si bé en aplicació de normativa laboral han de ser subrogades, hem volgut que el procés de successió empresarial trobi, també, origen en aquesta llei. És a dir, que més enllà que pugui existir normativa laboral que faci obligatòria la subrogació i convenis col·lectius que també ho imposin, troba també origen en la present llei. Recordem que per la naturalesa jurídica del SEM, SA, societat de caràcter mercantil, les relacions laborals mantindran la mateixa naturalesa.

En segon lloc, pel que fa als bens mobles i immobles els quals a dia d'avui formen part de la gestió del servei, es deixa clar que no existeix cap mena d'obligació d'adquisició, si bé tampoc cap impediment per incorporar-los igual que qualsevol altres bens que puguin ésser destinats al nou servei.

Un dels elements també fonamentals en la recuperació de la gestió pública és que no suposarà un increment de despesa comptable. Allò que els Pressupostos de la Generalitat dediquen al Departament de Salut no augmentarà pel nou servei, de la mateixa manera que allò que es consigna per part de Departament de Salut al Siscat per fer efectiu el servei tampoc s'incrementarà. Així hem volgut diferenciar el que és dotar al SEM, SA d'un pressupost on es contempli la gestió directa del servei i que això no augmenta el Pressupost de la Generalitat o el del Departament de Salut. Encara així hem previst a la Disposició Addicional Segona que si hagués efectes de la mateixa que comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos

de la Generalitat, produirien efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponents a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

La Disposició addicional primera és de contingut purament tècnic en la que es realitzen modificacions als estatuts societaris del SEM, SA, a fi i efectes d'explicitar a objecte social i funcions el transport sanitari urgent i no urgent.

Correspon a la Generalitat, en matèria de sanitat i salut pública, la competència exclusiva sobre l'organització, el funcionament intern, l'avaluació, la inspecció i el control de centres, serveis i establiments sanitaris (art. 162.1 EAC). De la mateixa manera correspon a la Generalitat, en aquest cas, la competència compartida en els àmbits de l'ordenació, la planificació, la determinació, la regulació i l'execució de les prestacions i els serveis sanitaris, sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic en tots els nivells i per a tots els ciutadans. (art. 162.3 a. EAC).

Finalment, pel que fa a la present norma, estem davant d'una regulació que demana tramitació amb màxima celeritat: el sistema de gestió privada s'ha demostrat fracassat i finalitza en breu els primers contractes. També en aquest sentit la simplicitat de la tramitació ho permet: 6 articles, 2 disposicions addicionals, 1 disposició transitòria i 1 disposició final.

Proposició de llei

Article 1. Objecte de la llei

És objecte d'aquesta llei la internalització del transport sanitari de Catalunya en modalitat urgent i no urgent del qual l'empresa pública SEM, SA té l'encàrrec del Catsalut per dur a terme la gestió, la coordinació, el control i el seguiment.

Article 2. Àmbit subjectiu

La present norma resulta d'aplicació al transport sanitari de Catalunya, ja sigui urgent o no urgent titularitat del Catsalut que encarregada al SEM, SA la seva gestió, la coordinació, el control i el seguiment.

L'acord d'internalització resultarà d'aplicació al transport sanitari que el SEM, SA té encarregat per part del Catsalut i que ve sent gestionat de manera indirecte per empreses privades.

Article 3. Internalització de la gestió del transport sanitari urgent i no urgent titularitat del Catsalut amb encàrrec al SEM i gestionat de manera indirecte per empreses privades

Amb la finalització dels contractes de gestió de serveis del transport sanitari urgent i no urgent que fins ara es realitzava per empreses privades les referides activitats passaran a ser gestionades per la societat mercantil SEM, SA.

El SEM, SA que és en virtut d'un encàrrec de gestió del Catsalut titular de la coordinació, control i seguiment del servei de transport sanitari de Catalunya passarà a realitzar l'activitat de transport sanitari urgent i no urgent.

Si bé amb la finalització dels contractes de gestió l'activitat passarà a realitzar-se pel SEM, SA tampoc es prorrogarà cap contracte. El no prorrogar cap dels contractes de gestió de serveis de transport sanitari urgent o no urgent no suposa l'obligació legal de realitzar informes sobre interès públic o eficiència o eficàcia. Encara que els informes no són d'obligació legal, al no trobar-nos davant rescats sinó reversió, amb l'objectiu d'aportar més transparència al procés l'ens de l'Administració titular del servei públic de transport sanitari els realitzarà.

Article 4. Inexistència d'obligació adquirir els bens mobles i immobles

Amb la finalització de contracte de gestió no existiria per part del SEM, SA ni del Catsalut obligació d'adquirir els elements materials amb els quals es realitzava el servei públic de transport sanitari urgent i no urgent.

En la configuració del nou servei de gestió pública del servei de transport sanitari es podrà adquirir els bens materials utilitzats en el contracte de gestió igual que els de qualsevol altres.

Article 5. Crèdits pressupostaris

Atenent que hi ha subrogació dels treballadors i les treballadores així com la necessària adquisició dels bens materials pel desenvolupament del servei públic de transport sanitari urgent i no urgent s'haurà de dotar de manera suficient el Pressupost de SEM, SA.

A aquest efecte, s'han de transferir els crèdits pressupostaris corresponents que siguin necessaris.

Article 6. Traspàs de personal

El SEM, SA vindrà obligat per la present llei a la subrogació del personal que prestava el servei públic de transport sanitari urgent i no urgent de Catalunya contractat per empreses privades.

Si hagués treballadors i treballadores del sector públic català que ocupin llocs de treball les funcions dels quals mitjançant aquesta llei passaran a ser desenvolupats pel SEM, SA, podran ser objecte de traspàs si els mateixos no s'oposen.

En tot cas, el traspàs o subrogació de personal al SEM, SA, s'ha de produir d'acord amb el que disposa l'article 44 de la Llei de l'Estatut dels treballadors i el conjunt de la Directiva de la Unió Europea 2001/23/CE.

Disposició addicional primera. Estatuts de societat mercantil Sistema d'Emergències Mèdiques, SA

S'addiciona al punt 2 de l'article «4» l'Acord GOV/214/2010, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el nou text dels estatuts de SEM, SA, amb la següent redacció:

«Expressament formen part de l'objecte social la gestió del transport sanitari urgent i no urgent titularitat del Catsby.»

S'addiciona a l'apartat «i» de l'article «5» l'Acord GOV/214/2010, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el nou text dels estatuts de SEM, SA, amb la següent redacció:

«Expressament la gestió del transport sanitari urgent i no urgent titularitat del Catsby.»

Disposició addicional segona. Sobre la realització de despeses a càrrec als Pressupostos de la Generalitat

Aquesta norma no suposa la realització de despeses amb càrrec a Pressupostos de la Generalitat. El que fins ara era Pressupost destinat al Departament de Salut i al Catsby pel servei públic de transport sanitari gestionat per empreses privades serà destinat a partir del procés d'internalització a la gestió que farà el SEM, SA.

Si hagués efectes de la mateixa que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produirien efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponents a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició transitòria primera. Règim d'entrada en vigor de la internalització de la gestió

Als efectes d'internalització de l'article 3 es prendrà en consideració tots aquells contractes que no hagin finalitzat la seva vigència temporal en el moment de vigència de la present norma.

Aquells contractes que es puguin trobar en un nou procés d'adjudicació els hi resultarà d'aplicació si la mateixa no existeix en el moment de vigència de la present norma.

Disposició Final. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 16 de juliol de 2021

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu; Laia Estrada Cañón, diputada, GP CUP-NCG

3.01.03. Decrets Llei

Decret Llei 16/2021, del 13 de juliol, d'aprovació de mesures urgents d'ordenament del joc de loteria reservat a la Generalitat de Catalunya

203-00006/13

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 11630 / Coneixement: Mesa del Parlament, 20.07.2021

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 20 de juliol de 2021, ha pres coneixement del Decret Llei 16/2021, del 13 de juliol, d'aprovació de mesures urgents d'ordenament del joc de loteria reservat a la Generalitat de Catalunya, publicat al DOGC 8458, de 15.07.2021, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 16.07.2021.

A la Mesa del Parlament

Xavier Bernadí Gil, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 13 de juliol de 2021 s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduceix a continuació:

«A proposta del conseller d'Economia i Hisenda, s'aprova la iniciativa SIG21E-CO1337 - Projecte de decret llei d'aprovació de mesures urgents d'ordenament del joc de loteria reservat a la Generalitat de Catalunya.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona.

Decret Llei 16/2021, de 13 de juliol, d'aprovació de mesures urgents d'ordenament del joc de loteria reservat a la Generalitat de Catalunya

El president de la Generalitat de Catalunya,

L'article 67.6.a de l'Estatut preveu que els decrets lleis són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

Decret Llei

Exposició de motius

L'article 141.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya en matèria de joc si l'activitat s'acompleix exclusivament a Catalunya.

La Llei 15/1984, de 20 de març, del joc, té per objecte regular, per l'àmbit territorial de Catalunya, totes les activitats relatives a casinos, a joc i apostes, de conformitat amb el marc estatutari. Entre d'altres, l'article 3, en concordança amb la disposició final tercera d'aquest text legal estableix que l'aprovació del Catàleg de joc i apostes correspon al Govern.

Mitjançant l'article 5.2 del Decret 240/2004, de 30 de març, d'aprovació del catàleg de jocs i apostes autoritzats a Catalunya i dels criteris aplicables a la seva planifi-